

Eva Andreas

Tunadalskyrkan, Köping 190505

3 sönd i påsktiden "Den gode herden"

Ps 23

23 1En psalm av David.

Herren är min herde, ingenting skall fattas mig. 2Han för mig i vall på gröna ängar, han låter mig vila vid lugna vatten. 3Han ger mig ny kraft och leder mig på rätta vägar, sitt namn till ära.

4Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag något ont, ty du är med mig, din käpp och din stav gör mig trygg. 5Du dukar ett bord för mig i mina fienders åsyn, du smörjer mitt huvud med olja och fyller min bågare till brädden. 6Din godhet och nåd skall följa mig varje dag i mitt liv, och Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever.

Vi använder många ord, inte minst i kristna sammanhang som är så självklara, som ger associationer, som säger så mycket, men som om vi ska försöka förklara vad det egentligen innebär kan vara svårt. Ta till exempel begreppet "herden" som är temat för dagens texter. Hur vi förstår det, beror på förförståelse, har vi sett en herde, är vi uppväxta på lantgård där det fanns får, eller andra djur som behövde extra tillsyn, har vi mest sett söndagsskolans planscher på en man som har ett litet lamm om halsen, eller är det som för mig, som bara sett på Tv och i böcker??

Men oavsett vilket är förmodligen bilden av herden positiv, eftersom det handlar om omsorg, om trygghet, om närhet, åtminstone om man lägger till "den gode herden". På bibelns tid var ju det här en vardagsbild, alla visste vad det handlade om, och samtidigt som herdeyrket var så viktigt, sågs det som ett av de lägsta stående arbetena man kunde ha, men herdarna hade ju en dyrbar skatt att ta hand om.

Kung David som skrev den 23 psalmen hade själv varit herde. Han visste vad det handlade om. Han hade gått i de torra karga öknarna, han hade letat efter friskt bete till sina får, han hade fört sina får till friskt vatten så att de skulle må bra. Han hade lett dem genom dalgångar mellan betena, Han hade beskyddat dem mot rovdjur,

hans käpp hade använts för att mota bort och kanske slå mot dem som ville anfälla och skada eller döda fåren, hans stav hade räddat många lamm som fallit ner i en skreva eller skadat sig, han hade lyft upp dem och fört dem tillbaka till flocken. Han hade smörjt deras huvuden med olja, så att insekter och maskar som ville komma in i deras hjärna inte hade möjlighet till det, han hade på alla sätt tagit hand om sina djur.

Och så insåg han att han också kunde föra över allt detta till gudsrelationen. På samma sätt som han tagit hand om sina får, tog Gud hand om honom och mänskligheten som var skapade till Guds avbild.

David kände alla sina får vid namn, och han visste att om han fanns där kände sig fåren trygga, men han visste också att om någon utgav sig för att vara herde och inte var det kom och försökte locka med sig fåren så skulle de inte följa, eftersom de inte kände honom.

Psalm 23 betyder och har betytt väldigt mycket för många, och det handlar inte bara om en fas i livet, utan kan gälla många olika livssituationer.

Han vill ge en visshet om sin närvaro "Herren är min herde, ingenting skall fattas mig". Han vill visa att han finns vid vår sida, att han känner oss, att han vill förse oss med det vi behöver – en del skojar till det och säger när de jobbiga dagarna kommer: Ingenting skall fattas mig, jag måste igenom också det jobbiga. Jesus säger: Jag är med er alla dagar. Det handlar inte om frånvaro av problem utan om att han finns där och att vi hela tiden får vara nära honom. Hebreerbrevet säger "låt oss ha blicken fäst vid Jesus för att inte tröttna och tappa modet".

För den som är stressad och trött kan det vara oerhört befriande att få höra och ta till sig att han för mig i vall på gröna ängar, att han låter mig vila vid lugna vatten" att han tillåter mig att vila, att hämta styrka i att han vill mätta mig, att han som det står i gamla översättningen "låter mig vila på gröna ängar". Vi får komma till Jesus som vill "vila oss" som grundtexten säger i Matt 11:28 Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor, jag skall skänka er vila".

Och tänk att när vi inte orkar, när vi inte riktigt kan se vägen framåt vill han ge ny kraft, vill han leda oss på rätta vägar. Det finns många löften om detta i bibeln, och hela gamla testamentet är fyllt av Guds löften och folkets svar; ja, vi vill följa dig, men det finns också många exempel på hur folket vänder Gud ryggen och inte bryr sig om hans löften. Löftena gäller också oss och kan ge mycket kraft och hjälp åt oss idag. "Jag vill ge dig insikt och lära dig den väg du skall gå, jag vill ge dig råd, min blick skall följa dig" PS 32:8, Om någon av er brister i vishet skall han be till Gud, som ger åt alla utan förbehåll eller förebråelser, och han skall få vad han ber om. (Jak 1:5) Han verkar i oss med sin **kraft** och förmår göra långt mer än vi kan begära eller tänka, (Ef 3:20).

I den mörka dalen, eller dödsskuggans dal finns herden också nära och vill hjälpa. Det kan handla om många olika situationer i livet som kan kännas mörka, och ingen av oss vill väl egentligen komma dit, men ändå vet vi att det kommer sådana passager i livet. Nu under påsken har vi hört om Petrus som trots alla goda föresatser förnekade sin mästare och mänskligt sett misslyckades kapitalt. Vilken vandring det måste ha varit för honom i den mörka dalen, men det stannade inte där utan han fick också upprättelse och nya möjligheter. Men det som hände gav honom nya förutsättningar och gjorde att han mognade som människa. Dalgången är ibland nödvändig förr att komma till nästa öppna plats. Herden ser sina fårs rädsla, hans käpp och stav är till hjälp och tröst. Han gör allt för att hjälpa. Ofta ser vi det inte när vi går genom dalen, men efteråt kan vi konstatera att han var med också då, och hjälpte och stöttade. Någon sa att det är i dalen som det finns friskt vatten och grönt bete eftersom solen aldrig riktigt når dit för att torka ut den. Han överger oss inte, han finns vid vår sida. I Jes 41:10 säger Herren: Var inte rädd, jag är med dig, Ängslas inte, ty jag är din Gud. Jag ger dig styrka och hjälper dig, stöder och räddar dig ned min hand.

Han dukar ett bord för oss. En herde som skrivit en bok utifrån sina erfarenheter berättar om hur högplåtarna dit fåren förs på sommaren kallas för bord- och kanske syftar psalm 23 på detta. Herden kommer i förväg för att ta bort giftiga växter, för att se till det finns bra bete, för att veta vilka vattenkällor som är friska, och gör det så bra som möjligt för sin flock. Gud har dukat sitt bord för oss, det bord som består av allt det goda han vill ge, som ger oss skydd för

det som inte är bra, som vill ge oss så mycket av allt han har till förfogande. Paulus skriver i Ef: 1:3 Han har välsignat oss med all den andliga välsignelse som genom Kristus finns i himlen. Tanken svindlar, han säger också att vi är Guds barn med tillgång till allt fadern har att ge. Genom vårt ja till honom får vi del av allt detta.

Herden uppe på högplatån vill också skydda från rovdjur. Andligt sett brukar vi ju tala om kampen mellan det goda och onda. Vår herde vill ge oss skydd och hjälp att stå emot "våra fiender" och gör det genom att slösa av sin välsignelse över oss, och vi får ta emot och använda den. Och så får vi ta på oss Guds rustning som han gett oss för att segra över våra ovänner: (Ef 6:13-17) Ta därför på er Guds rustning, 14Stå alltså fasta, spänn på er sanningen som bälte och klä er i rättfärdighetens pansar 15och sätt som skor på era fötter villigheten att gå ut med budskapet om fred. 16Håll ständigt trons sköld framför er, med den skall ni få den Ondes alla brinnande pilar att slockna, 17och grip frälsningens hjälm och Andens svärd, som är Guds ord.

Herden ser också till att hans får inte drabbas av insekter och parasiter. Han smörjer sina får med en speciell olja, som håller borta insekterna, så att de inte ska irritera fåren, så att de inte ska skada fåren. När Jesus lämnade sina lärjungar gav han löftet om helig ande som skulle hjälpa dem och skydda dem när han inte längre kunde göra det. Den helige ande vill påminna oss om Jesus, vill ge en hjälp när vi möts av irritationer och omständigheter vi inte råår på, ger oss Guds smörjelse för att vi ska orka och för att vi ska kunna leva i hans närhet och i en levande gemenskap med varandra. Han vill låta andens frukter mogna fram: Kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.

Och så skall godhet och nåd följa oss i alla våra dagar. Vilken trygghet, vilken visshet. Det är inte alltid så lätt att känna det så, men tron sitter inte i känslan, då skulle den vara väldigt berg- och dalbaneaktig, utan finns djupt inom oss i en visshet om vem han är och vad han gör. Och då kan det yttre vara kaotiskt, men vi får ha hans frid rådande inom oss, därför att vi fått hans löfte om det: (Joh 14:27) min **frid** ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet. Fil 4:4-6 Gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era

önskningar. 7Då skall Guds frid, som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus.

Och så får vi vila i tryggheten och vissheten att vi är en del av Guds familj, att vi tillhör honom; att vi är en del av det som kallas Herrens hus: Herrens hus skall vara mitt hem så länge jag lever. Det kan ju också syfta på det himmelska hemmet, som väntar på oss en dag, och ger en trygghet i att veta att herden finns med också där och på vandringen dit. Med andra ord, jag får vara i Herrens/herdens närhet för varje dag.

Bibelcitrat från Bibel
2000
© Svenska
Bibelsällskapet
www.bibeln.se